

PERIÒDICH VERMELL

SALUT PÚBLICA ## INTERESSOS POPULARS ## ARTS Y LLETRAS

PREUS DE VENTA
 25 exemplars. Una pesseta
 Cada número. 2 quartos
 Surt a llum ab tota regularitat a lo menos una vegada
 cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 6 - RONDA DE LA UNIVERSITAT - 6
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Tot Espanya, portat a domicili. . . . 8 rals trimestre
 Països de la Unió Postal. 16 id. id.
 Dona números extraordinaris sempre que ho demanan
 las circunstancias

DELICIAS CAMPESTRES

(Continuació)

LA CASA DE PAGÉS

Ja s' han acabat las penas: prou vaca, basta de trontolls y alto la diligencia. Ja som á puesto. La nit es fosca. Tan bon punt s' atura 'l carro-mato sento la veu d' un baillet preguntar pe 'l meu nom al majoral, y sens ni darli temps de reconeixem, me precipito de dalt á baix ab los trastos, fent tal estrépit al caure entre l' un y l' altre, que 's quedan per un moment ab la cara allargada y mirant enlayre com si esperessin un eclipse. Molt me costa convence al pobre baillet que 'ls senyors també fan salts quan se troban en apuros, y després de passatlo primer susto 'l faig carregar ab l' equipatge, y á poch ja 'm tenen al mateix llindar del negre y rónech portal de una casa de pagés.

No 'm proposo cansarte, pacient llegendor, esplicante las mil y una molestias ocasionadas ab tota la santa ignoscencia per aquella bona gent, ávida de obsequiar-me, desitjosa de demostrar tota la forsa de admiració que 'ls mou la vista d' un sér que fa de *senyor*, que s' atreveix á corre ab carril per aquestos mons de Deu, ab botas als peus, que porta sombrero al cap y que, en fí, ve de una terra que hi ha *casas de fusta* al mar y *masias* de cinch pisos pe 'ls carrers!

Al arribar lo foraster, 'ls homes se 'us

quedan ab la vista esparverada per molt temps, y la boca badada com si vegeta bomba; las noyas s' extassian ab los penjolls del armillero; las vellas diuhen entre dents un pare nostre; las criaturas corren, atropellant per tot, á amagarse com si vegessin al dimoni; los ánechs vos desafian estirant la gorja tant com poden, lo burro brama, las gallinas cridan, y dels gossos no 'n parlém, que tots plegats ab actituds tant expressivas no sembla sinó que tinguin lo llop á tret de bofetada ó bè que 's proposan darvos cassa com si fossiu un rosegacriaturas de la Patagonia.

Mes, aixó dura poch, no sé si per sort ó per desgracia. A l' endemà, tot just lo sol apunta per los confins del horitzó, ja tenim aquell exercit d' ánechs y gallinas enfilantse trionfalment per los turons de patatas, sébas y nous de sota 'l llit, movent tal xivarri que un se veu obligat á vestir-se de grat ó per forsa. Las sargantanas y dragons se passejan familiarment per las vigas, y 'ls gossos tot remenant la cúa se 'm disputan una bóta que ja acaban de partir: fins las criaturas s' arriscan á fervos mil ganyotas desde 'l forat d' un embá ple de trenyinas.

A poch, l' hereu s' apodera per tot lo dia de mi, y vulgas ó no vulgas, me fa seguir amunt y avall, empenyantse en ferme apendre de memoria 'ls noms de varias plantas.—¿Veu aquest arbre de fullas amplas y toscas? Donchs se 'n diu una figuera y es lo que fá las figas. ¿Veu aquell que las té mes estretas? es un pressegué y es l' arbre que fá 'l pressech. Alló es un llimoner: alló una parra: de l' un ne surten lli-

monas y l' altre es lo que fá 'ls rahims.—
 venen de preguntarli si 'n tenen algún que *fassi burros*: mes, la por de que també vulga ensenyarme 'l me tanca la boca de cop.

¡Oh, y encara fos aixó sol! Al dematí, tot just las bestias lo treuhen á un del llit, lo primer Deu te quart es ensenyarli la creixensa de las monjeteras ó dels bróquils; si sou á taula no sentiréu á parlar mes que de pebrots y tomáquets, carbassas y carbassons; de las portadoras de mercadería que s' ha xuclat lo tros de las cols y del estat dels vitxos y esverginias; si agaféu la porrona ja teniu una racció segura de ceps y vinyas, de vins vells y nous, de xaretlos, de blanchs y negres, valencians y picapolls; tot lo qual 'ls dona peu ab freqüencia per acabar ab la disputa de si l' hereu Mascle fá mes cargas qu' en Remuga ó si la pubilla Xacras te mes cubs que 'l de can Llepas.

Are díguintme si aixó es viure; si es aquesta la desitjada soletat que un busca, aquella llibertat encisadora que un desitja al fugir temporalment dels amohinos y mal de-caps de casa seva. ¿Cóm arribar, donchs, al logro de una y altre? Un medi hi ha tant sols; racional, lógich, y á fé que no te res de difícil: fugir de la gent.

JOAN LLOPART

(Seguirá)

LA CANSÓ D' EN TUTURUTUT

PER CANTARLA 'L CORO DE "LA BANYA" DE GRACIA

Mentres la Espanya s' estrellava
perque sembla un camp perdut,
entoném la cantarella
que mes éxit ha tingut:
Tuturutut
qui jemega ja ha rebut.

La política espanyola
es un' orga de rahons,
que per correr la tabola
necessita molts milions.

Tots los que ab ella s' aferran,
tan sabis com carcamals,
tant si adoban com si esquerran
sempre son amos dels rals.

Lo negoci fet ab llana
del poble baix es rodó:
puja un govern mort de gana
y baixa tip de turró.

"Que 'l partit may torni enrera"
cridan sempre, y está clar,
si 'l partit es la cullera
que 'ls hi serveix per menjar.

Per la patria 's mortifican,
diuhen tots ab veu de tró,
y la patria que predicen
no es res mes que 'l pahidó.

Lo baix poble es una mina
que 'ls politichs van cavant;
si no treballa y barrina
latigasso y endevant.

Si veu que 'l govern l' enganya
molt cuydado á ser llengut,
y si rep una castanya
canta trist y conmogut:

Tuturutut
qui jemega ja ha rebut.

A Egipte set plagas solas
van moure gran escandil
y á las regions espanyolas
ne suportem mes de mil.

Un altre gran misteri
la plaga del ministeri
que may mes l' haurém pahit.

Un' altra plaga 'ns escanya:
la plaga dels diputats
que 'n lloch de salvar l' Espanya
fa bunyols y disbarats.

Entre las plagas que cria
la terra dels toros reals,
s' hi conta la policia
burots y municipals.

Per tot se 'n veuhen parellas
y sempre hi han robos nous;
un pert bous, un altre esquellas,
y un altre esquellas y bous.

Lo poble crida y renega
perque 'l deixan sense un ral,
peró sempre que jemega
ja ha rebut lo cop fatal.

Prou jemechs que fa doneta
y 'l negoci sempre es brut;
entoném la cansoneta
que mes éxit ha tingut:

Tuturutut
qui jemega ja ha rebut.

Q. Rora

Vaja, que 'l senyor Gil Mestre n' está
fent de crespas.

Ab ell ja s' ha vist alló de *A la justicia
prender.*

Dos jefes de policia han sigut amarrats
y sembla que l' assumpto promet mes bru-
ticia que un femer.

Vetaquí un home que fora capás de fer-
nos estimar lo principi de autoritat... si no
fos que ell mateix, ab sa honradés, descu-
breix tota la immoralitat que derrera aquest
principi s' hi amaga.

¡Apreti, senyor Gobernador, apreti ab
tota mena de pillos, com mes encopetats
millor! En aquesta feyna tal volta será en

la única que no trobará ni una excepció
de persona decent y honrada que no li
aplaudeixi.

¡Fins LA TRAMONTANA, home, fins LA
TRAMONTANA!!

Que nosaltres alabém un governador,
es tot lo que 's pot arribar á dir.

Pero ves qui se 'n está ab las castanyas
que clava als lladregots de levita y ab vara
de autoritat.

Nada, nada. Un aplauso al senyor Gil
Maestre, perque es just, y LA TRAMONTANA
sempre ha sigut amiga de la Justicia.

**

Diu un periódich que 'l senyor Cánovas
pensa ferse carlí.

Y un altre de conservador respon que
per ara no; quan caygui D. Alfons.....

¡Atrevit!

La boca 't siga mesura.

**

Molts esquerrans diuhen que 'ls sagas-
tins no tenen dignitat, perque encara co-
bran de la nómina.

Y en Sagasta sembla que no vol mes
conciliació que la de ventrell.

Tal para qual.

Y á mi de vellut.

**

Un altre *bateig* civil va tenir lloch á
Gracia lo dilluns de la setmana passada,
posant á la nena los noms de Justicia, Ve-
llesa y MORAL.

Va haberhi gran entussiasme y 's brindá
per la emancipació de la conciencia y per
la revolució de todas las religions positivas
y reveladas.

Avant y fora.

**

Per varias cartas que tenim de Sant Joan
Lasfontes, venim en coneixement de tres
fets:

1.er Que á la fábrica de paper d' en Coca,
un tal Palou (a) Paró, que te part á la fá-
brica, doná una tan solemne bofetada á la
apreneta Lluisa Solé Blay, que li deixá
una cara com un tomátech. Además aquest
mestre te arregladas unas cordas expres-
sas pera pegar als aprenents.

2.ª Un altre industrial paperer nomenat
Lluis Fortiana, no considera als trabaja-
dors dignes d' enviarli cap comissió, y 's
nega á tenirhi cap tracte, á conseqüencia
de haberne despatxat ignominiosament un
sense motiu;

y 3.er Que 'l rector procura fer molta
propaganda per recullir quartos y cera.

Res de tot aixó pot estranyarnos, perque
casi per tot arreu passan cassos com á can
Joan de las Fonts.

**

Se diu que va á suprimirse lo cep y 'l
grillet, que, per vergonya d' Espanya, en-
cara se usa á Cuba per castigar als negres.

Fins que s' acabi tot resto d' esclavitut,
no tindrem dret á dir que la Espanya co-
mensa á civilisarse.

**

Un periódich conservador diu que la
democracia espanyola es una escarxofa
que 'l rey se va menjant de fulla en fulla.

Donchs per mi ja 's pot menjar lo tronxo
y fins la escarxofera.

La qüestió será al pahirla.

**

En un sol departament ministerial se
han rebut en pochos dias mes de mil pre-
tensions á destino.

¡Quant d' amor á la patria!

¡Mireus si se 'n troba de gent disposada
á sacrificarse per servirla!!

Nosaltres si que podém ben dir:

Aun hay patria, Veremundo.

**

Diu *Lo Llobregat*:

«Lo rey va fer los següents regalos als
toreros que van pendre part en las últimas
corridas de toros de Madrid:

A *Lagartijo*, una petaca de pell de Rus-
sia ab inicials y corona de brillants.

Al *Currito*, una botonadura de brillants.

Al *Almendro*, un' altra botonadura de
brillants.

A Fernandez Gomez (el *Gallo*), una ca-
dena de brillants.

Y n' obstant, encara hi ha escriptors que
's moren de gana. Ara mateix no hi haurá
carrera mes bona que la de matar toros.

¡Quants mestres d' estudi hi hauria que
si hi fossin á temps se 'n farian!»

**

Ha sigut seqüestrat *El Clamor de la De-
mocracia* de Castelló y processat un re-
dactor per publicar una llista de suscrip-
ció á favor de las familias dels sargentos
fusellats y del tinent assassinat ab motiu
del sublevament de Santo Domingo de la
Calzada.

Los esquerrans comensan á lluhirse.

**

Al director de *El Pacto Aragonés* se li
está seguint una causa per haber escrit
que 'n Martinez Campos va sublevarse fal-
tant á la ordenansa.

De modo que segons qui se subleva, ni
tan sols falta á la ordenansa, y segons quin
altre, quatre tiros.

¡Quina mániga mes ample!

**

Se 'ns ha passat una fulla que la *Socie-
dad Proteccion Filarmónica* dirigeix al
públic de Barcelona.

Sentim no poderla reproduhir tota, per
sas dimensions y la índole del nostre pe-
riódich.

No obstant, enterarém á nostres lectors
de son principal objecte.

Se tracta de una societat de cegos mú-
sichs que sollicitan l' apoyó del públic
suscribintse per una cantitat mensual y
tenint opció á uns concerts que donará re-
gularment la citada societat.

Lo projecte es senzill y laudable, y cre-
yém que 'ls sentiments filantrópichs del

poble catalá ajudarà molt á que 'ls infelissos cegos pugan ab son treball satisfacer sas necessitats y las de sas respectivas familias.

Lo primer concert tindrà lloch lo dia 19 del corrent en la Sala Beethoven, tocantse un escollit programa.

** **

Llegeixo:

«El dia 26 hubo en Biarritz un desafío á pistola entre el general don Rafael Quesada y don Manuel Potestad, habiendo disparado cada uno sin novedad y dando los padrinos por satisfecho el honor de los contendientes.»

¡Quantas ridiculas fan aquesta gent del honor... enganxat ab pastetas!

** **

Se diu que aviat provehirán la plassa de Governador de Barcelona que ab tant gust de tothom—menos los pillins de totas categorías—desempenya interinament lo senyor Gil Maestre.

Aixó es molt natural. Ab tanta bruticia com treu al sol, sembla que arriban molts esquitxos de porquería á Madrid, y de continuar la neteja, alguns *personatjes* quedarian que no hi hauria per ahont agafarlos.

Y entre aixó y la necessitat de preparar la máquina electoral mes ó menos tart, aquí tenen dos motius capassos de fer saltar, no ja al senyor Gil Maestre, sino al Esperit sant que ab esperit de justicia intentés governar la provincia de Barcelona.

** **

Supliquém á tots los nostres amichs col·laboradors en LA TRAMONTANA que no prenguin á mal que alguns de sos treballs no hajan vist encara la llum pública á pesar de haber transcorregut bastant temps des de son envió.

L'aglomeració de originals aprofitables enviats, sobre tot en versos, es incalculable, y resulta de tot punt impossible deixar content á tothom. Nostre bon desitj procura que hi hagi algo de cada un, donant la preferencia tan sols á lo que creyém de mes oportunitat pe 'l periódich.

També tenim de avisar á varios que 'ns han fet la pregunta, que aquest any l'editor tampoch te ganas de publicar Almanach.

Serveixi, donchs, lo apuntat, de satisfacció y contesta á quants se troban interessats en dits assumptos.

** **

En lo teatro Zorrilla de Gracia se posará en escena lo próxim diumenje la comedia catalana original de nostre col·laborador Francisco Llenas *La tia Maria*.

Forma además part del programa *Bienaventurados los que lloran* y ball de societat, essent la funció á benefici del galan jove Ramon Esteve.

** **

Los lladregots per tot s'espavilan, pero 'ls nort-americanos son los que 'ls espavilan mes.

En una de las grans desgracias ocorreguda de poch als Estats-Units, las autoridades quedaren espantadas del gran número de víctimas que constavan en los documentos oficiales.

Feta una corresponsent averiguació, resulta que en las llistas hi constavan com á morts 582 individuos qu' estavan sotmesos á la vigilancia de la autoritat.

Lo ferse passar per morts era per escapar á la vigilancia de que eran objecte y poderse mes desahogadament dedicar á sas *industrias* respectixas.

** **

Segons un periódich de Pamplona, en aquella ciutat hi ha establerta una casa de joch exclusivament per senyoras.

Molt será que aquestas *senyoras* no resultin ab fandillas negras.

** **

Segons los pronóstichs de no sé quin sant, crech que Sant Pastanaga, lo dia 25 de Abril del any 1886 tindrem lo fi del mon.

Primer de tot creixerá la llana dels clatells de tots los carlins, després cauran de quatre grapas y no podrán aixecarse mes, y desseguida 'ls creixerá un camp d' aufals á la esquena, á qual seráfica vista se devorarán piadosament los uns ab los altres fins que quedi acabat lo mon... per ells.

¿No es veritat que l' espectacle seria deliciós..... pera las personas?

** **

Ha desaparecut de la casa de son marit, en la Corunya, una tal Maria Porto Lopez, noyeta de 73 anys.

¡Irreflexions de la joventut!

VERSOS

DEDICATS ALS LECTORS DE "LA TRAMONTANA"

Ideas
Qu' admiran
M' inspiran
Valor
Y ab modos
Diversos
Faig versos
D' humor.

Quan la Musa
Capritxosa
Fuig mandrosa
De mon cap,
Com sens ella
No 'm capfico,
Versifico
A tot drap.

Com no puch estar
Sense res que fer,
Mon anhel primer
Es poesia;
Del destí á pesar
Si puch, sens mentir,
No vull desistir
Ni un sol dia.

Encara qu' esclau
No puch fer un poema,
Ab tota la flemma
M' en rich; porque jo
Prententho ab gran calma
Molts cops fins m' inspiro
Ab tot lo que miro:
Sempre 'm passa aixó.

Com que deixo la política
A recó, puig no hi tinch táctica,
Solzament aprench la práctica
De simples frivolitats;

Y, además, per causa crítica,
D' una manera sintética
La Retórica y Poética
No pot dir certas vritats.

No vull gloria que 'm robi la calma,
Ni só esclau d' ambició malhaurada;
Perque veig qu' es trista anomenada
La de poeta, desgraciadament:
Sembla un cástich ó bé un anatema
Que 'l qu' es poeta ó vol serne no pugui
May ser rich y la fama se 'n dugui
De *pelon*... pariant generalment.

La inspiració d' amor ab mi es ingrata
Y sent, com mes hermosa, mes ficticia
No 'm pot fer may felis: es ma delicia
Una idea ó bé un tema positiu;
Imatjes no pintar: realitats puras
Que s' expliquin al pel ben demostradas:
Las ideas ab la passió inspiradas
Fins deshonran á aquell que las escriu.

Llissons no puch darne—de fer poesias
Perque á mi m' en faltan—sent curt aprenent;
Pro certas ideas—vejentlas molts dias
No puch aprobarlas;—no hi veig fonament.
Consells necessito—per certs grans defectes
Que ja me 'n faig cárrech,—sense pretensions:
No tinch aquell *pesquis*;—pró causas y efectes
Me 'n sobran; no es broma:—no tinch ocasions.

PEPET DEL CARRIL

Lo diumenje passat van reunirse á Cornellá lo *Centro Católich* y 'l coro de missa, y barrejantse després ab las Fillas de María capitanejadas pe 'l rector, tots junts van emprendre lo camí á la capella de la Salut de Santa Creu, y feyan tanta broma tots plegats, que se assegura que may aquellas montanyas habian tingut visitas tan alegres com las del diumenje.

Un cop arribat al sant lloch de la devoció va desbotar la religiositat dels pelegrinayres fins al punt de armarse un gran ball á la barreja y sense música, en lo qual alguns vells devots volian fer la competencia als joves en la *ciencia* de fer tercerillas.

Lo rector se trencava de riure y no 's movia may de per l' entremitj de las Fillas de María. ¡Es natural, com ell també porta fandillas!

Las pelegrinacions ja van degenerant en saraus, y aviat acabarán com las bromas de carnaval, que surten per Totsants, es á dir, nou mesos després.

Per la meva part, Deu hi fassi mes que jo.

** **

Vich y Manresa son las duas poblacions de Catalunya que hi han mes divorcis y separacions continuas de matrimonis y fills d' *estrangis*.

Vich y Manresa son també las duas poblacions de Catalunya qu' están mes empestadas de capellans, frares, y altres calamitats catoliqueras.

Aquí tenim donchs una mostra *palpable* de la moralitat que semblan aquesta gent per tot allí ahont posan la grapa.

** **

Lo rector de Sans fa uns quants dias va armar un tiberi á una dona que tingué la debilitat de tornar á la gabia dels pecats després de mes de dos anys de ausencia de semblant lloch.

La ovella esgarriada, al sentir los cops

de pedra del pastor, va fugir del corral jurant per tots los claus que aguantan lo penjarobas de Deu, que may mes tornaria á la reixeta dels insults.

Si comensessin per aquí totas las donas, s'estolviarian mes de quatre disgustos.

A Castellar del Vallés un obrer anomenat Joseph Samaranch Buadella va tenir per convenient no portar sa filla á batejar á la iglesia.

Com aquest era 'l primer cas que succehia en lo poble, y aixó dels exemples anti-llanuts se posan malament al clero, lo cas fou que un tal Pujol, ensotanat de ofici, acorralá á una senyora católica, apostólica y mestressa del tal Samaranch induhintla á despatxar á dit obrer si no feya mullar lo cap de la seva filla.

Resultat: Lo treballador quedá sense feyna per no voler faltar á sa conciencia fent católica la filla seva.

Mentres la cassa dels gossos ab llas no s'extenguí també á certs animals negres, no deixarán de passar fets com lo de Castellar.

Al rector de Puigvert de Agramunt no deu donarli prou lo rengló de las missas, las ánimas y demés passatemp, y ara se ha dedicat á curandero.

¡Lo que pot l'afició á ensarronar al pròxim!

La seva especialitat es en empeltar la verola y fer tornar la cara llisa als grabats.

Y respecte á empeltaments n'ha fet un de tan especial á la majordona, que li ha vingut una inflor de certas parts que se assegura que fins d'aquí á uns sis mesos quedará lliure del tot del inflament, puig ara tot just n'está de tres mesos.

Ves qui la basa li empeta
per curar mals ab acert;
podent fe' anar la llanceta
ja sab ahont te la má dreta
lo brau rector de Puigvert.

La industria de pelegrinejar va de baixa, per mes que 'ls explotadors d'aquest *article* fassin grans esforços pera guanyarshi la vida.

A Sallent lo diumenje antepassat va haberhi una, y aixís s'explica lo sallentí que 'ns envia mostra del género:

«Figuris senyor Director, que al sortir de la iglesia, al devant de tota la romeria hi anava la Vera-Creu, una bandera y un pendonet. Després seguian una colla de canalleta, *formats* de dos en dos, com si 's tractés de una professó de debó. Venian al detrás d'eixas ignocentas noyetas, unas *dulcineas* que no t'arrossis! van dir que eran Teresianas y 'm va semblar que ¡vaja! lo senyor Esquerrá habia sapigut triar unas bonas *pellis*. Al darrera d'eixos *coloms* hi anavan (com es de suposar) algunas beyatas, y conti si eran beyatas de cor, que moltas d'ellas s'habian de aguantar un mocador á la boca, per no poderse tenir lo riure. Ultimament seguian com moltons dotze ó tretze beyatas *escura-calderas* que feyan de vanguardia al doctor Esquerrá

que anava al darrera de tot portant la custodia, ab un sagristá á cada costat que honraban la seva companyia, duyent un ciri apagat cada un d'ells. Malviatje! ara me 'n recordo jo! Dech ferli present que aquesta romeria estava dividida en cinch *companyias*, ananthi cinch capellans que feyan l'ofici de capitá, cada hú en lo seu respectiu *regiment*.»

Total: Cinch capitans de Teresas; canalla aprenent de fer los soldats; una dotzena de moltons; uns quants quintars de carn de confessionari, dos escolans y un rector. Personas, zero.

Ficat dintre 'l cubell del Esperitsant del teatro dels Josepets de Vilanova y Geltrú, va funcionar no fa gayres dias un ensotanat entremesclat de carlí y de carcamal, llensant tan inspirats grinyols, que 'ls feligresos saborejaren l'aufals espiritual ab tota la compungió de que pot ser capás lo bestia de llana.

Víctor Manel, Mazzini, Napoleon, Garibaldi, la francmasoneria, tots los lliberals inclús lo govern actual y fins en Bernat Xinxola tots quedaren sense os cencer de las bordadas del predicayre.

Y ara á Vilanova ni donan bolas als gossos ni han adoptat lo llas y 'l carretó de 'n Rius y Taulet.

¡Figúrintse si será perillós l'anar á missa!

En la iglesia de Felanitx (Mallorca) dos cosins *carnals* se ficaren dintre un quartet fosch... á *llegir una carta*.

Algunas beyatas van *ensumar la lectura*, y, sens dupte per enveja, denunciaren lo fet á majors.

Y tots los feligresos, plens de tafanería, anaren al quarto fosch, y atraparen al sagristá y sa cosineta... *llegint*.

*

Lo fet anteriorment explicat pot ser tinga perque relacionarse ab unas monjetas que buscavan estampas qu'explicuessin lo misteri de la encarnació.

Y á propósit de ditas monjas, allá va la historia:

Duas cunyadas dels germans de Deu (esposas de Jesucrist) qu'estavan de destacament en un poble vehí, anaren á una botiga de Palma de Mallorca á provehir de objectes d'escriptori pera una escola á son cárrech.

Un cop tenen empaquetat y demanat lo preu dels objectes comprats, diuhen que no portan diners á sobre, que son de tal quartel ¡dich! convent, y que dintre pochos dias passarán á pagarho.

¡Ho ha cobrat algun lector de LA TRAMONTANA? donchs lo mateix li ha passat al botiguer que ho vengué.

Sols li queda un consol:—Que 'l valor dels objectes tan piadosament rob... venuts... ja li dirán de missas.

A Villarreal hi ha una gran plaga de jesuitas que 's dedican á *convertir noyas sol-*

teras, y sobre tot que sigan guapas y joves, puig en las citas que per *platicarlas* las donan á la iglesia, no hi volen cap dona casada ni viuda y fins treuhen las solteronas un xichs passadas y las que no tenen gayre bon pamet de cara.

Y ara diguintme vostés mateixos qué pot succehir esplicant á ignoscentas noyas uns temas tan bruts com los següents:

Intrínquilis del sisé manament.

Falsificacions del décim.

Amor filial de las fillas de Lot.

¡Las picardías de Onan!

¡¡Excessos de Sodoma y Gomorra!!

Tentacions de Joseph.

Tafanerías de David, etc., etc.

Seguint aquest camí, aviat las iglesias serán una cátedra preparatoria pera exercir la prostitució...

Teórica y *prácticament*.

XARADA

Hu dos te l'artilleria;
tercera es una vocal,
y en lo port vaig veure un dia
una molt llarga total.

ANAGRAMA

Ahir mon amich tot
sent lo seu sant,
me convidá;
vareig beure una total,
y un tall de tot
me feu menjá.

QUADRAT DE PARAULAS

.....
.....
.....

Omplir los pichs ab lletres que llegidas horizontal y verticalment, digan: la 1.ª ratlla, una prenda molt útil per l'hivern; la 2.ª un poble de Catalunya; la 3.ª un nom de dona; y la 4.ª un metall.

Dos LLIBERALS

SOLUCIONS

Á LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

XARADA: — Re-pú-bli-ca.

ACENTÍGRAFO: — Colomá. Coloma.

CORRESPONDENCIA

Q. Nil: Tot anirá.—Angel Salabert y Balaguer: Lo de vosté no aprofita.—Un Gironí: Aquesta no val la pena y 's faria pesat.—B. Armengol: La poesia está ben versificada, pero li falta argument ó assumpto que li donga interés.—Paparinas: Aprofitaré l'epigrama y la endevinalla.—J. B.: Anirán alguns de sos aforismes.—Noy de cal Farré: No hi ha correcte mes que la sinonimia, y encara es fácil que ho siga per casualitat. Com es tan curta... Ab tot li insertaré perque estiga content.—F. Huete: No tenen prou interés las duas poesias.—A. Arús: No están bé.—Un mestre d'estudi: No fila prou.—A. B. y D.: La poesia no serveix. Gracias per las noticias.—Jaume Bonell: Aprofitaré la poesia y alguna altra coseta.—Un manresá J. E.: No serveix.—Tonet de casa: ¡Uix! Es tan dolent com pretenció.